

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (aštuntoji kolegija) SPRENDIMAS

2020 m. liepos 9 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Muitų sąjunga – Sąjungos muitinės kodeksas – Deleguotasis reglamentas (ES) 2015/2446 – 172 straipsnio 2 dalis – Leidimas taikyti galutinio vartojimo procedūrą – Galiojimas atgaline data – Sąvoka „išimtinės aplinkybės“ – Tarifinio klasifikavimo pakeitimas iš dalies – Sprendimo dėl privalomosios tarifinės informacijos galiojimo pabaiga“

Byloje C-391/19

dėl *Varhoven administrativen sad* (Aukščiausiasis administracinis teismas, Bulgarija) 2019 m. gegužės 10 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2019 m. gegužės 21 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

„Unipack“ AD

prieš

Direktor na Teritorialna direksia „Dunavska“ kam Agentsia „Mitnitsi“,

Prokuror ot Varhovna administrativna prokuratura na Republika Bulgaria

TEISINGUMO TEISMAS (aštuntoji kolegija)

kurį sudaro kolegijos pirmininkė L. S. Rossi, teisėjai J. Malenovský ir N. Wahl (pranešėjas),

generalinis advokatas G. Pitruzzella,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- „Unipack“ AD, atstovaujamos *advokati* D. Dobrev ir L. Angelov,
- Bulgarijos vyriausybės, atstovaujamos L. Zaharieva ir E. Petranova,
- Europos Komisijos, atstovaujamos F. Clotuche-Duvieusart, N. Nikolova ir M. Salyková ir N. Kuplewatzky ir A. Caeiros,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

* Proceso kalba: bulgarų.

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2015 m. liepos 28 d. Komisijos deleguotojo reglamento (ES) 2015/2446, kuriuo Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 952/2013 papildomas išsamiomis taisyklėmis, kuriomis patikslinamos kai kurios Sąjungos muitinės kodekso nuostatos (OL L 343, 2015, p. 1), 172 straipsnio 2 dalies išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant „Unipack“ AD ir Direktor na Teritorialna direksia „Dunavska“ kam Agentsiya „Mitnitsi“ (Nacionalinės muitinės agentūros Dunojaus teritorinio direktorato direktorius) ir Prokuror ot Varhovna administrativna prokuratura na Republika Bulgaria (Aukščiausioji administracinė prokuratūra, Bulgarija) ginčą dėl Unipack importuotų prekių prieš pateikiant prašymą leisti taikyti galutinio vartojimo procedūrą.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

Reglamentas (ES) Nr. 952/2013

- 3 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (OL L 269, 2013, p. 1, toliau – Sąjungos muitinės kodeksas), 15 straipsnyje dėl muitinei teikiamos informacijos nustatyta:

„1. Bet kuris asmuo, tiesiogiai arba netiesiogiai dalyvaujantis atliekant muitinės formalumus arba muitinį tikrinimą, muitinės prašymu per nustatytą terminą tinkama forma pateikia jai visus būtinus dokumentus bei informaciją ir suteikia visą tiems formalumams arba tikrinimui atlikti būtiną pagalbą.

2. Pateikdamas muitinei muitinės deklaraciją, laikinojo saugojimo deklaraciją, įvežimo bendrąją deklaraciją, išvežimo bendrąją deklaraciją, reeksporto deklaraciją ar pranešimą apie reeksportą arba prašymą išduoti leidimą ar priimti kitą sprendimą, atitinkamas asmuo prisiima atsakomybę už visus toliau išvardytus atvejus:

- a) deklaracijoje, pranešime arba prašyme pateiktos informacijos tikslumą ir išsamumą;
- b) visų deklaraciją, pranešimą arba prašymą papildančių dokumentų autentiškumą, tikslumą ir galiojimą;
- c) kai taikytina – visų pareigų, susijusių su atitinkamos muitinės procedūros įforminimu konkrečioms prekėms arba su operacijomis, kurias leista atlikti, vykdymą.

Pirma pastraipa taip pat taikoma, kai bet kuri muitinės reikalaujama arba jai suteikiama informacija teikiama bet kuria kita forma.

<...>“

4 Sąjungos muitinės kodekso 33 straipsnyje „Su privalomąja informacija susiję sprendimai“ nustatyta:

„1. Gavusi prašymą, muitinė priima su privalomąja tarifine informacija susijusius sprendimus (toliau – PTI sprendimai) arba su privalomąja kilmės informacija susijusius sprendimus (toliau – PKI sprendimai).

<...>

2. PTI arba PKI sprendimai yra privalomi tik atliekant prekių tarifinį klasifikavimą arba nustatant prekių kilmę:

- a) muitinei jos santykiuose su sprendimo adresatu, tačiau tik tada, jeigu jie taikytini prekėms, su kuriomis susiję muitinės formalumai užbaigiami po sprendimo įsigaliojimo dienos;
- b) sprendimo adresatui jo santykiuose su muitine, tačiau tik nuo tos dienos, kai jis gauna arba laikomas gavusiu pranešimą apie sprendimą.

3. PTI arba PKI sprendimai galioja trejus metus nuo sprendimo įsigaliojimo dienos.

<...>“

5 Sąjungos muitinės kodekso 34 straipsnyje, kuriame kalbama apie su privalomąja informacija susijusių sprendimų valdymą, nurodyta:

„1. PTI sprendimas nustoja galioti nepasibaigus 33 straipsnio 3 dalyje nurodytam laikotarpiui, kai jis nebeatitinka teisės aktų, bet kuriuo iš šių atvejų:

- a) priėmus 56 straipsnio 2 dalies a ir b punktuose nurodytų nomenklatūrų pakeitimus;
- b) priėmus 57 straipsnio 4 dalyje nurodytas priemones;

ir nebegalioja nuo tokių pakeitimų ar priemonių taikymo pradžios datos.

<...>“

6 Sąjungos muitinės kodekso 129 straipsnis dėl įvežimo bendrosios deklaracijos taisymo ir pripažinimo negaliojančia suformuluotas taip:

„1. Deklaranto prašymu jam gali būti leista pataisyti vieną ar daugiau jau pateiktos įvežimo bendrosios deklaracijos duomenų elementų.

<...>“

7 Sąjungos muitinės kodekso 173 straipsnio „Muitinės deklaracijos taisymas“ 1 dalis išdėstyta taip:

„Deklaranto prašymu jam gali būti leista pataisyti vieną arba daugiau muitinės jau priimtose muitinės deklaracijos duomenų elementų. Šiuo taisymu muitinės deklaracija negali būti pakeista tiek, kad ji galėtų būti taikoma ne toms prekėms, kurios iš pradžių buvo joje nurodytos.“

8 Sąjungos muitinės kodekso 211 straipsnyje dėl leidimų suteikimo tvarkos nustatyta:

„1. Muitinės leidimo reikia:

a) norint taikyti laikinojo įvežimo perdirbti ar laikinojo išvežimo perdirbti procedūrą, laikinojo įvežimo ar galutinio vartojimo procedūrą;

<...>

2. Muitinė suteikia leidimą, taikomą atgaline data, kai įvykdytos visos šios sąlygos:

a) yra pagrįstas ekonominis poreikis;

b) prašymas nėra susijęs su bandymu apgauti;

c) pareiškėjas remdamasis ataskaitomis ar apskaitos registrais įrodė, kad:

i) visi procedūros reikalavimai yra įvykdyti;

ii) atitinkamais atvejais prekes imanoma identifikuoti atitinkamą laikotarpį;

iii) tokios ataskaitos ar apskaitos registrai sudaro sąlygas kontroliuoti kaip atliekama procedūra;

d) gali būti atlikti visi formalumai, būtini su atitinkamomis prekėmis susijusiai situacijai sureguliuoti, įskaitant atitinkamos muitinės deklaracijos pripažinimą negaliojančia, jeigu to reikia;

<...>

Muitinė gali suteikti leidimą, taikomą atgaline data, ir tuo atveju, jei prekių, kurioms buvo įforminta muitinės procedūra, jau nebėra prašymo suteikti tokį leidimą priėmimo metu.

<...>“

9 Sąjungos muitinės kodekso 254 straipsnio „Galutinio vartojimo procedūra“ 1 dalyje nustatyta:

„Įforminus galutinio vartojimo procedūrą, prekės gali būti išleistos į laisvą apyvartą dėl jų tikslinės paskirties neapmokestinant maitu arba taikant sumažintą maito normą.“

Deleguotasis reglamentas 2015/2446

10 Deleguotojo reglamento 2015/2446 172 straipsnyje „Taikymas atgaline data“ nustatyta:

„1. Kai muitinė suteikia leidimą, taikomą atgaline data pagal [Sąjungos muitinės] kodekso 211 straipsnio 2 dalį, toks leidimas įsigalioja ne anksčiau kaip prašymo priėmimo dieną.

2. Išimtinėmis aplinkybėmis muitinė gali leisti, kad 1 dalyje nurodytas leidimas įsigaliojūtų ne anksčiau kaip prieš vienus metus (prekių, kurioms taikomas 71-02 priedas, atveju – prieš tris mėnesius) iki prašymo priėmimo dienos.

<...>“

Reglamentas (EB) Nr. 925/2009

- 11 2009 m. rugsėjo 24 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 925/2009, kuriuo nustatomas galutinis antidempingo maitas ir laikinojo maito, nustatyto tam tikrai importuojamai Armėnijos, Brazilijos ir Kinijos Liaudies Respublikos kilmės aliumininei folijai, galutinis surinkimas (OL L 262, 2009, p. 1), 1 straipsnyje nustatyta:

„1. Importuojamai Armėnijos, Brazilijos ir Kinijos Liaudies Respublikos (KLR) kilmės aliumininei folijai, kurios storis ne mažesnis kaip 0,008 mm ir ne didesnis kaip 0,018 mm, be pagrindo, valcuotai, bet daugiau neapdorotai, ritiniuose, kurių plotis ne didesnis kaip 650 mm, o svoris ne didesnis kaip 10 kilogramų, kurios KN kodas dabar yra ex 7607 11 19 (TARIC kodas 7607111910), nustatomas galutinis antidempingo maitas.

2. Galutinio antidempingo maito norma, taikoma 1 dalyje aprašytų produktų, kuriuos pagamino toliau išvardytos bendrovės, neto kainai Bendrijos pasienyje prieš sumokant maitą, yra tokia:

Šalis	Bendrovė	Antidempingo maitas	Papildomas TARIC kodas
<...>	<...>	<...>	<...>
KLR	<...>	<...>	<...>
	Visoms kitoms bendrovėms	30,0 %	A 999
<...>	<...>	<...>	<...>

<...>“

Įgyvendinimo reglamentas (ES) 2017/271

- 12 2017 m. vasario 16 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2017/271, kuriuo galutinio antidempingo maito, nustatyto Tarybos reglamentu (EB) Nr. 925/2009 tam tikrai importuojamai Kinijos Liaudies Respublikos kilmės aliuminio folijai, taikymas išplečiamas tam tikrai importuojamai nežymiai pakeistai aliuminio folijai (OL L 40 2017, p. 51), 1 straipsnyje nustatyta:

1. Reglamento (EB) Nr. 925/2009 1 straipsnio 2 dalimi tam tikrai importuojamai Kinijos Liaudies Respublikos kilmės aliuminio folijai nustatyto galutinio antidempingo maito, taikomo visoms kitoms bendrovėms, taikymas išplečiamas į Sąjungą importuojamai:

- aliuminio folijai, kurios storis ne mažesnis kaip 0,007 mm, bet mažesnis kaip 0,008 mm, suvyniotai į ritinius, neatsižvelgiant į ritinių plotį, atkaitintai arba neatkaitintai, kurios KN kodas šiuo metu yra ex 7607 11 19 (TARIC kodas 7607111930), arba

<...>

4. Galutinis antidempingo maitas netaikomas 1 dalyje aprašytam produktui, jei jis importuojamas kitoms reikmėms nei naudoti kaip buitinė folija. Maitas netaikomas tik jei įvykdomos sąlygos, nustatytos atitinkamose Sąjungos maitus reglamentuojančiose nuostatose dėl galutinio vartojimo procedūros, visų pirma Sąjungos maitinės kodekso 254 straipsnyje.

<...>“

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

- 13 Įmonė *Unipack* gamina kombinuotąsias skystųjų ir nefasuotų produktų pakuotes. 2015 m. rugsėjo 28 d. Bulgarijos muitinė šešeriams metams jai išdavė su privalomąja tarifine informacija susijusį sprendimą, kaip tai suprantama pagal Sąjungos muitinės kodekso 33 straipsnį, dėl prekės „aliuminio folija“, kuriai tuo metu taikytas TARIC kodas 7607 11 19 90, tarifinio klasifikavimo.
- 14 Šis tarifinis kodas panaikintas 2016 m. birželio mėn. 1 d., todėl anksčiau išduotas su privalomąja tarifine informacija susijęs sprendimas neteko galios. Per beveik dešimt mėnesių *Unipack* devynis kartus importavo prekes, neatsižvelgdama į ankstesnio TARIC kodo 7607 11 19 90 panaikinimą ir Bulgarijos muitinei neprieštaraujant importui pagal klaidingą TARIC kodą.
- 15 2017 m. birželio 13 ir 27 d. *Unipack* du kartus importavo Kinijos kilmės aliuminio folijos, deklaruotos pagal TARIC kodą 7607 11 19 93. 2017 m. rugsėjo 4 d. Svištovo (Bulgarija) muitinės vadovo sprendimu deklaruotas TARIC kodas buvo ištaisytas ir pritaikytas TARIC kodas 7607 11 19 30.
- 16 Dėl šio sprendimo Bulgarijos muitinė nustatė papildomus muitus, nes aptariamoms prekėms pagal Įgyvendinimo reglamentą 2017/271 nuo tol imtas taikyti 30 % antidempingo muitas.
- 17 2017 m. rugsėjo 13 d. Svištovo muitinės direktorius patenkino 2017 m. rugpjūčio 18 d. *Unipack* pateiktą prašymą leisti nuo 2017 m. rugpjūčio 31 d. taikyti galutinio vartojimo procedūrą.
- 18 *Administrativen sad Veliko Tarnovo* (Veliko Tarnovo administracinis teismas, Bulgarija) pareikštu skundu *Unipack* ginčijo sprendimo leisti taikyti galutinio vartojimo procedūrą įsigaliojimo datą ir, remdamasi susiklosčiusiomis „išimtinėmis aplinkybėmis“, kaip tai suprantama pagal Deleguotojo reglamento 2015/2446 172 straipsnį, paprašė, kad ši procedūra „aliuminio folijos“ prekėms būtų taikoma atgaline data nuo 2017 m. birželio 13 d.
- 19 2018 m. gegužės 31 d. sprendimu *Administrativen sad Veliko Tarnovo* (Veliko Tarnovo administracinis teismas) pakeitė apskųstą sprendimą ir nustatė, kad jis galioja atgaline data nuo *Unipack* prašymo pateikimo dienos, t. y. nuo 2017 m. rugpjūčio 18 d., taip pat atmetė likusią šio prašymo dalį. *Unipack* dėl šio sprendimo pateikė kasacinį skundą *Varhoven administrativen sad* (Aukščiausiasis administracinis teismas, Bulgarija).
- 20 Nusprendęs, kad sprendimui dėl jam pateikto nagrinėti ginčo priimti reikia išaiškinti Deleguotojo reglamento 2015/2446 172 straipsnio 2 dalyje vartojamą sąvoką „išimtinės aplinkybės“, *Varhoven administrativen sad* (Vyriausiasis administracinis teismas) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar toliau nurodytas aplinkybes galima laikyti išimtinėmis pagal Deleguotojo reglamento 2015/2446 172 straipsnio 2 dalį, dėl kurių pagal Sąjungos muitinės kodekso 211 straipsnio 2 dalį gali būti suteiktas leidimas pagal Sąjungos muitinės kodekso 254 straipsnį atgaline data taikyti galutinio vartojimo procedūrą prekėms, importuotoms iki prašymo leisti taikyti šią procedūrą pateikimo dienos: pirma, dėl padarytų dalinių Kombinuotosios nomenklatūros pakeitimų baigė galioti dėl šių prekių procedūros vykdytojui skirtas sprendimas dėl privalomosios tarifinės informacijos; paskui laikotarpiu (apie 10 mėnesių) nuo sprendimo dėl privalomosios tarifinės informacijos galiojimo pabaigos iki importo, kuriam prašoma taikyti galutinio vartojimo procedūrą, dar (devynis kartus) buvo importuotos prekės, tačiau muitinė nepatiksline deklaruoto Kombinuotosios nomenklatūros kodo, ir galiausiai prekės buvo naudojamos tokiu būdu, kuriam netaikomas antidempingo muitas?“

Dėl prejudicinio klausimo

- 21 Pateiktu klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Deleguotojo reglamento 2015/2446 172 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama taip, kad kaip „išimtinės aplinkybės“, kaip jos suprantamos pagal šią nuostatą ir kuriomis remiantis pagal Sąjungos muitinės kodekso 254 straipsnį atgaline data išduodamas leidimas taikyti toje nuostatoje nustatytą galutinio vartojimo procedūrą, gali būti kvalifikuojamos tokios aplinkybės, kaip sprendimo dėl privalomosios tarifinės informacijos galiojimo pabaiga anksčiau laiko dėl Kombinuotosios nomenklatūros pakeitimo iš dalies, muitinės reakcijos į importą pagal klaidingą kodą nebuvimas arba faktas, kad prekės panaudotos tokiu būdu, kuriam netaikomas antidempingo muitas.
- 22 Pirmiausia reikia priminti, kad Sąjungos muitinės kodeksas grindžiamas deklaravimo sistema (šiuo klausimu žr. 2011 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *DP grup*, C-138/10, EU:C:2011:587, 33 ir 34 punktus), kad būtų kiek įmanoma sumažinta formalumų ir muitinės patikrinimų bei užkirstas kelias sukčiavimui ar pažeidimams, dėl kurių gali būti padaryta žalos Sąjungos biudžetui. Būtent dėl išankstinių deklaracijų svarbos geram muitų sąjungos veikimui Sąjungos muitinės kodekso 15 straipsnyje nustatyta deklarantų pareiga pateikti tikslią ir išsamią informaciją.
- 23 Konkrečiai dėl Sąjungos muitinės kodekso 254 straipsnyje numatytos galutinio vartojimo procedūros reikia pažymėti, kad ją taikant prekės gali būti išleistos į laisvą apyvartą visiškai ar iš dalies neapmokestinus muitais dėl jų specialaus vartojimo. Ji grindžiama išankstinio leidimo tvarka, taikoma suinteresuotiesiems ūkio subjektams pateikus prašymą pagal Sąjungos muitinės kodekso 211 ir 254 straipsnius. Kaip nustatyta Deleguotojo reglamento 2015/2446 172 straipsnyje, suteiktas leidimas įsigalioja ne anksčiau kaip prašymo priėmimo dieną. Tik išimtiniu atveju ir susiklosčius „išimtinėms aplinkybėms“ šio straipsnio 2 dalyje numatyta, kad leidimas gali įsigalioti anksčiau už prašymo priėmimo dieną.
- 24 Galiausiai Įgyvendinimo reglamento 2017/271 1 straipsnio 4 dalyje numatyta, kad ši išankstinio leidimo taikyti galutinio vartojimo procedūrą tvarka taikoma prašymams atleisti nuo antidempingo maito, pateiktiems dėl tam tikrų rūšių aliuminio folijos, skirtos naudoti ne namų ūkio reikmėms, importo. Taigi tame reglamente nustatyta ne tik tai, kad muitų teisės aktai lieka taikomi, bet ir tai, kad atleidimas nuo antidempingo maito taikomas, jei laikomasi sąlygų dėl Sąjungos muitinės kodekso 254 straipsnyje numatyto galutinio vartojimo procedūros taikymo.
- 25 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad nė viena iš pagrindinės bylos šalių neginčija nei to, kad nebuvo pateikta išankstinė deklaracija, nei to, kad buvo importuota pagal klaidingus tarifinius kodus, nepasinaudojus Sąjungos muitinės kodekso 129 ir 173 straipsniuose numatyta galimybe pataisyti.
- 26 Taigi reikia išnagrinėti visas tris nutartyje pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą nurodytas aplinkybes ir nustatyti, ar jos gali būti laikomos „išimtinėmis aplinkybėmis“, kaip tai suprantama pagal Deleguotojo reglamento 2015/2446 172 straipsnio 2 dalį.
- 27 Pirma, dėl importuotų prekių tarifinio klasifikavimo pakeitimo iš dalies ir dėl sprendimų dėl privalomosios tarifinės informacijos galiojimo pabaigos anksčiau termino reikia konstatuoti, kad importuotojas negali remtis šiomis aplinkybėmis ir nesilaikyti pareigos pateikti tikslią ir išsamią informaciją, nurodytą Sąjungos muitinės kodekso 15 straipsnyje. Iš tiesų, kaip nustatyta to kodekso 34 straipsnio 1 dalies a punkte, sprendimas dėl privalomosios tarifinės informacijos netenka galios nuo to momento, kai nebeatitinka teisės aktų, būtent dėl pagrindinės bylos aplinkybėmis padarytų nomenklatūros pakeitimų iš dalies. Todėl ūkio subjektas negali remtis nežinojimu apie tokį pakeitimą iš dalies ir teikti netikslias deklaracijas arba nesilaikyti pareigos teikti išankstinę deklaraciją.
- 28 Antra, dėl galimybės remtis muitinės sutikimu priimti deklaracijas su klaidingai nurodytais kodais ir tuo grįsti deklaruoto tarifo kodo nepakeitimą Teisingumo Teismas jau buvo nusprendęs atmesti tokį argumentą, pabrėždamas, kad rūpestingas ūkio subjektas, susipažinęs su *Europos Sąjungos*

oficialiajame leidinyje paskelbtu klasifikavimo reglamentu, negali paprasčiausiai toliau importuoti savo prekes, nurodydamas klaidingą kodą tik todėl, kad tokį klasifikavimą muitinė priėmė (2008 m. lapkričio 20 d. Sprendimo *Heuschen & Schrouff Oriental Foods Trading / Komisija, C-38/07 P*, EU:C:2008:641, 64 punktas).

- 29 Trečia, dėl aplinkybės, kad prekės buvo naudojamos dėl tikslo, kuriam netaikomas antidempingo muistas, reikia pažymėti, kad pagal Įgyvendinimo reglamento 2017/271 1 straipsnio 4 dalį produktams, kaip antai nagrinėjamiems pagrindinėje byloje, „galutinis antidempingo muistas netaikomas <...>, jei ji[e] importuojam[i] kitoms reikmėms nei naudoti kaip buitinė folija“, jeigu laikomasi muitinės nuostatų dėl galutinio vartojimo procedūros, būtent Sąjungos muitinės kodekso 254 straipsnio. Taigi, nors prekių naudojimas yra pagrindas netaikyti antidempingo maito, importuotojas negali remdamasis tuo naudojimu grįsti prašymo atleisti nuo tuo reglamentu nustatyto antidempingo maito teikimo tvarkos nesilaikymą.
- 30 Tuo remiantis darytina išvada, kad nė viena iš prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo nurodytų aplinkybių negali būti laikoma „išimtinė aplinkybė“, kaip ji suprantama pagal Deleguotojo reglamento 2015/2446 172 straipsnio 2 dalį, nesant reikalo išsamiau apibrėžti šią sąvoką. Iš tiesų Sąjungos muitinės kodekse nustatytų pareigų ir su tuo kodeksu susijusių teisės aktų pažeidimu negalima grįsti palankesnio šį pažeidimą padariusio ūkio subjekto vertinimo.
- 31 Atsižvelgiant į visus išdėstytus argumentus, į pateiktą klausimą reikia atsakyti, kad Deleguotojo reglamento 2015/2446 172 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama taip, kad kaip „išimtinės aplinkybės“, kaip jos suprantamos pagal šią nuostatą ir kuriomis remiantis pagal Sąjungos muitinės kodekso 254 straipsnį atgaline data išduodamas leidimas taikyti toje nuostatoje nustatytą galutinio vartojimo procedūrą, neturi būti kvalifikuojamos tokios aplinkybės, kaip antai sprendimo dėl privalomosios tarifinės informacijos galiojimo pabaiga anksčiau laiko dėl Kombinuotosios nomenklaturės pakeitimo iš dalies, muitinės reakcijos į importą pagal klaidingą kodą nebuvimas arba faktas, kad prekės panaudotos tokiu būdu, kuriam netaikomas antidempingo muistas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 32 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (aštuntoji kolegija) nusprendžia:

2015 m. liepos 28 d. Komisijos deleguotojo reglamento (ES) 2015/2446, kuriuo Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 952/2013 papildomas išsamiomis taisyklėmis, kuriomis patikslinamos kai kurios Sąjungos muitinės kodekso nuostatos, 172 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama taip, kad kaip „išimtinės aplinkybės“, kaip jos suprantamos pagal šią nuostatą ir kuriomis remiantis pagal 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas, 254 straipsnį atgaline data išduodamas leidimas taikyti toje nuostatoje nustatytą galutinio vartojimo procedūrą, neturi būti kvalifikuojamos tokios aplinkybės, kaip antai sprendimo dėl privalomosios tarifinės informacijos galiojimo pabaiga anksčiau laiko dėl Kombinuotosios nomenklatūros pakeitimo iš dalies, muitinės reakcijos į importą pagal klaidingą kodą nebuvimas arba faktas, kad prekės panaudotos tokiu būdu, kuriam netaikomas antidempingo muitas.

Parašai.